

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010601
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113010601.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a prísediacich Anny Kobzinkovej a JUDr. Martina Smolku na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2014 takto

rozhodol:

- 1.) U. Z., nar. XX.XX.XXXX v J. nad I., bytom E.- J., J. XXX/X, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava
- 2.) O. L., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K. - O., K. XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava
- 3.) T. V. I., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K. - E. XX,

sú v i n n í, že

1/ potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a T. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom NR-XXX DV, s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbě motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený T. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru.

2/ obvinení U. Z., O. L. a T. V. I. si v presne nezistenom čase, približne od februára 2012, nezisteným spôsobom bez oprávnenia zadovážili a prechovávali na nezistenom mieste a v meste Stará Turá zbrane a strelivo, a to: 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, z ktorých v dôsledku prerobenia bolo možné strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-XXXXX, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, ktorá bola schopná strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt, ktorá bola strel'by schopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, ktorá v dôsledku prerobenia bola strel'by schopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, ktorá bola strel'by schopná, pričom vo všetkých prípadoch ide o zakázané zbrane v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o zbraniach a strelive), vo vzťahu k týmto zbraniam si obvinení bez príslušného povolenia zabezpečili 471 ks nábojov kal. 7,62x39 použiteľných do vyššie uvedených samopalov, 185 ks nábojov kal. 9 mm Luger použiteľných do pištolí vz. CZ, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, použiteľných do horeuvedenej pištole zn. Makarov, avšak išlo o strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, pričom predmetné zbrane a strelivo obvinení prechovávali až do dňa 19.9.2012, kedy v meste Stará Turá pri budove technických služieb došlo k zaisteniu obvinených a prehliadke motorového vozidla zn. Land Rover s falošným evidenčným číslom NR - XXX DV a jeho tesnej blízkosti, kde boli citované zbrane a strelivo zaistené.

3/ obvinený U. Z. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v obci J. O. pred rodinným domom č. XXX v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Bravo ev. č. TN XXX AF, 300 ks nábojov kal. 7,62x39 a 3 ks nábojov kal. 6,35 Browning, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy ho vydal príslušníkom PZ počas prehliadky citovaného motorového vozidla.

4/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v meste Bratislava, šašt' Petržalka na ul. K. XXXX/XX v byte č. 1, ktorý patril družke obvineného O. L. A. O., 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle a 1ks náboja kal. 40 Smith & Wesson, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy toto strelivo bolo zaistené počas domovej prehliadky v uvedenom byte.

5/ obvinený Ing. V. I. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával v K. na M. ulici XX/A, XX ks nábojov kal 7,62x25, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a 1 ks zameriavača ruskej výroby zn. Baigiš 5P bez označenia výrobným číslom, skonštruovaného na princípe noktovízora, pričom išlo o zakázaný doplnok zbrane v zmysle zákona o zbraniach a strelive, toto strelivo a zakázaný doplnok zbrane prechovával a to až do dňa 19.9.2012, kedy došlo k zaisteniu týchto predmetov počas domovej prehliadky v tomto dome.

6/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste A. E., 30 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky.

7/ obvinený Ing. V. I. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste A. E., 15 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky,

Obžalovaní 1) U. Z., 2) O. L. a 3) V. I. v bode 1/

- sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k použitiu proti inému hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť škodu veľkého rozsahu závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou a ako organizovaná skupina, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

Obžalovaní 1) U. Z. v bodoch 2/ a 3/ , obžalovaný 2) O. L. v bodoch 2/, 4/ a 6/ a obžalovaný 3) Ing. V. I. v bodoch 2/, 5/ a 7/

- si bez povolenia sebe zadovážili, držali a prechovávali strelivo, strelné zbrane a hromadne účinné zbrane, pričom tak konali z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin,

č í m s p á c h a l i

Obžalovaní 1) U. Z., 2) O. L. a 3) V. I. v bode 1/

- obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c), odsek 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. i) Trestného zákona, spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

Obžalovaní 1) U. Z. v bodoch 2/, a 3/, obžalovaný 2) O. L. v bodoch 2/, 4/ a 6/ obžaloby a obžalovaný 3) Ing. V. I. v bodoch 2/, 5/ a 7/

- pokračovací zločin neodvoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2, odsek 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona a pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Obžalovaný 1) U. Z.

Podľa § 188 ods. 4 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnást') rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. c) Tr. zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutie veci, a to :

- 2 kukly čiernej farby zn. Oxford
- 2 kusy falošných značiek na motorové vozidlo s evidenčnými číslami NR XXX DV
- 1 kus mobilný telefón zn. Nokia 3100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX
- 1 kus SIM karta T-Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXE

Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky v rozsahu § 77 odske1 písm. a) Trestného zákona, a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Obžalovaný 2) O. L.

Podľa § 188 ods. 4 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j) Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnást') rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. c) Tr. zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutie vecí, a to :

- 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX s batériou
- 1 ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXE
- 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA N95, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX
- 1ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXB
- 1 ks čierna balistická vesta zn. Petris model P10
- 1 ks nepriestrelná vesta bielej farby
- 1ks nepriestrelná vesta farby camo
- 1 ks kovové putá
- 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle
- 1 ks náboja kal. 40 Smith Wesson

Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky v rozsahu § 77 odske1 písm. a) Trestného zákona, a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Obžalovaný 3) Ing. V. I.

Podľa § 188 ods. 4 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j) a písm. n) Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. c) Tr. zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutie vecí, a to :

- 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov
- 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov,
- 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-XXXXX, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov,
- 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt,
- 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D XXXX, kal. 9 mm Luger,
- 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger
- 771 ks nábojov kal. 7,62x39
- 230 ks nábojov kal. 9 mm Luger
- 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt
- 40 ks nábojov kal. 7,62x25
- 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA C2, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X
- 1 kus SIM karta Orange č. XXXXXXXXXXXXB
- osobné motorové vozidlo LAND ROVER, VIN A tmavomodrej farby

Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky v rozsahu § 77 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 34/2013 zo dňa 24.6.2013 boli obžalovaní uznaní za vinných zo spáchania spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona dokonaného trváceho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zákona a § 140 písm. c) Tr. zákona, dokonaného trváceho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zákona a § 140 písm. c) Tr. zákona a dokonaného trváceho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zákona a § 140 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. i) Tr. zákona spáchaného v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To 75/2013 zo dňa 4.9.2013 bol prvostupňový rozsudok zrušený a vec bola Okresnému súdu Trenčín vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že odvolací súd nariadil doplniť dokazovanie a súčasne zaujal záväzný právny názor vo vzťahu k niektorým dielčím právnym otázkam.

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, vrátane doplneného dokazovania, súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný U. Z. poprel spáchanie žalovaného skutku. Na svoju obranu uviedol, že svedka A. pozná asi 10 rokov, keď spoločne pomáhali zabezpečovať spoločenské a kultúrne akcie. U svedka A. sa jedná o narkomana s finančnými problémami (na rozdiel od svedka on mal dobrú finančnú situáciu a riadne splácal hypotéku vo výške 330 €), pre ktoré mu navrhol vo februári 2012 krádež u nich vo firme. Svedok ho neustále kontaktoval a naliehal na neho, aby to urobili. Spomínal mu, že má dobrú partiu, že je to pripravené a že je dohodnutý s kolegom z práce, s puškárom, že on robí veliteľa vozidla a vysvetľoval mu okolnosti prepravy vozidla. Malo ísť o fingovanú lúpež, v podstate krádež, kde úlohou svedka malo byť poskytovanie informácií a poskytnutie pomoci v podobe napr. nestlačenia výstražného tlačítka, zastavenia vozidla, otvorenia vozidla a vyhodenia peňazí, usmernenia posádky pancierového vozidla, aby ani jeden z nich nepoužil zbraň. V prípade použitia zbraní boli pripravení od toho odstúpiť. Pôvodný plán znel tak, že posádke pancierového vozidla ukážu zbraň s tým, aby ich nasledovali a svedok A. dá pokyn, aby ich nasledovali. Pri stretnutiach so svedkom tomuto odovzdal rušičku GSM signálu od obžalovaného I. za účelom jej použitia svedkom v pancierovom vozidle.

S návrhom svedka A. oboznámil spoluobžalovaného L., s ktorým sa pozná asi 5 až 6 rokov, začiatkom marca 2012, pričom ani jeden to nebral vážne. Obžalovaného I. spoznal cez obžalovaného L.. Dňa 19.9.2012 sa stretol s ostatnými obžalovanými za účelom opravy plotu na rodinnom dome. U oboch obžalovaných nevidel zbrane. Bral to tak, že sa to urobí s replikami zbraní, preto ani nevie ako sa dostali originály zbraní na miesto činu. S nikým sa nerozprával o zabezpečení strelných zbraní. Do Zemianskeho Podhradia prišiel na Fiate a na miesto činu, na ktorom pre zadržaním nebol, išli na terénnom vozidle Land Rover, o ktorom nevedel kto ho zabezpečil. Na uvedené vozidlo zabezpečil špzytky a chalupu. Už cestou na miesto činu sa bavili, že neurobia krádež. Auto riadil obžalovaný I., on spoločne s L. sedeli vzadu. Vo vozidle bola cestovná taška, nepriestrelné vesty a na hlave mal zrolovanú kuklu. Pripustil, že vo vozidle mohli byť aj zbrane.

V deň zadržania 19.9.2012 v ranných hodinách mu prišla na mobil SMS-ka od svedka A., že je dobrý kód, ktorý na jeho otázku či idú na to mu odpovedal, že áno. Na mieste činu, na ktorom po príchode zotrvali len pár minút, sa zhodli, že vzhľadom na vysokú frekvenciu dopravy upúšťajú do skutku. Preto obžalovaný I. naštartoval vozidla s úmyslom z miesta odísť, načo do nich narazilo nákladné vozidlo. Aj napriek presvedčeniu nevykonať skutok, pokračovali v ňom zo zvedavosti. Obžalovaný i napriek tomu,

že nebol napevno rozhodnutý vykonať skutok už pri opustená rodinného domu, nevedel vysvetliť načo mu bola nepriestrelná vesta. Nie je držiteľom zbrojného preukazu.

Obžalovaný O. L. sa nepriznal k spáchaniu žalovaného skutku. Bránil sa, že malo ísť len o fingovanú lúpež, nakoľko na základe uistení zo strany svedka A. mala posádka pancierového vozidla s nimi spolupracovať.

Na skutok ho oslovil obžalovaný Z., ktorý mu oznámil, že ho oslovil sbs-kár so zámerom prepadnúť pancierové vozidlo pre finančné problémy. V máji 2012 mu bolo oznámené, že sbs-kár na obžalovaného Z. tlačí, aby to urobili s čím im pomôže. V podstate malo ísť o fingovanú lúpež, pri ktorej mali byť použité zbrane len z dôvodu hodnovernosti konania. S obžalovaným I. obhliadli miesto činu, robili si trasy, zabezpečili veci do domu a obžalovaný I. zabezpečil zbrane a strelivo. Miesto činu, ktoré pred tým prezreli, vybrali z dôvodu nižšej frekvencie dopravy. Deň pred skutkom zbrane, 3 samopaly a 3 pištole, čistili všetci traja. Vozidlo Land Rover zabezpečil spoločne obžalovaným I.. Na vozidlo sa dali fólie a použité pneumatiky. Obžalovaný I. tiež zabezpečil rušičku GPS signálu pre použitie v pancierovom vozidle, ktorú na uvedený účel odovzdal obžalovaný Z. svedkovi A.. Nájdene nádoby s benzínom vo vozidle slúžili pre prípad nedostatku benzínu. On zabezpečil z internetu nepriestrelné vesty, opäť z dôvodu hodnovernosti. Rodinný dom zabezpečil obžalovaný Z..

Bolo dohodnuté, že pri veľkej premávke od plánu upustia, čo sa aj stalo. Podmienkou bolo, že v pancierovom vozidle musí byť väčší obnos peňazí. Po skutku plánovali peniaze preložiť do iného auta, rozdeliť sa a rozísť sa a opäť sa stretnúť v rodinnom dome. Vozidlo na miesto činu šoféroval obžalovaný I.. On bol spoločne s obžalovaným Z. vzadu, kde boli sklopené sedačky. Na hlavách mali kukly s výnimkou obžalovaného I., ktorý mal šatku. Pri sebe mal pištoľ a 2 zásobníky po 15 nábojov a v taške samopaly so strelivom, pričom nie je držiteľom zbrojného preukazu.. Pri odchode z miesta činu z dôvodu zvýšenej frekvencie do nich vrazilo policajné vozidlo.

Obžalovaný Ing. V. I. uviedol, že bol na skutok oslovený obžalovaným L., podľa ktorého majú podchyteného sbs-kára, ktorý im pomôže. Stalo sa tak asi 2 mesiace pred skutkom. S obžalovaným L. sa poznal od detstva, obžalovaného Z. a svedka A. pred tým nepoznal. Už skôr mal úmysel kúpiť auto, ktoré na návrh obžalovaného L. chcel ako prvé použiť pri akcii. Zaistené strelivo a zbrane zabezpečil on. Zbrane kúpil už skôr v minulosti. Aj ostatné strelivo u neho doma ako aj zaistené pri osobnej prehliadke a v autách Land Rover a Fiat bolo jeho. Množstvo zaisteného streliva zodpovedá realite. Zbrane boli strelby schopné, ale nie veľmi spoľahlivé. Zbrane doniesol do rodinného domu v Zemianskom Podhradí asi 10 dní pred ich zadržaním. Ostatní obžalovaní prišli do styku s nimi v deň zaistenia. Všetci vedeli, že ide o ostré zbrane zabezpečené len z dôvodu vyvolania dôveryhodného dojmu. Zaistené strelivo pasovalo presne do nim zabezpečených zbraní. Pokiaľ ide o strelivo nájdene doma u obžalovaného L., išlo o pár nábojov, ktoré mu daroval. V čase skutku nebol držiteľom zbrojného preukazu.

Dňa 19.9.2012 za nimi na rodinný dom prišiel Z.. Po doručení SMS-ky sadli do auta Land Rover a išli na ohliadku miesta činu, kde hneď zistili, že sa to nedá vykonať pre silnú premávku. Na mieste zotrvali asi 5 minút. Pri odchode do nich narazila tatrovka. Vozidlo riadil on, ostatní boli vzadu v aute. Každý mal pištoľ. On mal na vedľajšom sedadle odložený samopal, ostatní obžalovaní ich mali na zadnom sedadle. Pancierové vozidlo mali v úmysle zastaviť tak, že ho mali predbehnúť a signalizovať mu, aby zastavilo. Mali naplánované viaceré únikové trasy. Okrem zbraní, streliva a auta zabezpečil rušičku GPS signálu. Obžalovaný Z. zabezpečil značky na auto Land Rover a rodinný dom, do ktorého sa mali po skutku vrátiť a prečkať všetky udalosti po ňom tým, že budú opravovať plot okolo domu. Zaistený benzín vo vozidle mal slúžiť ako rezerva pre vozidlo, ktoré veľmi žralo. Po upozornení zo strany prokurátora na výpoveď obžalovaného zo dňa 19.9.2012 na č. I. 128, že ním chceli zapáliť auto, obžalovaný rozpor nedokázal vysvetliť. Z nej tiež bolo zistené, že obžalovaný mal vedomosť o minimálnej sume, ktorá sa mala prepravovať v pancierovom vozidle, pre ktorú sa oplatí vykonať skutok, a to od 500.000 € a viac.

Do príprav išiel z dôvodu, že to bude divadlo, nakoľko mal svedok A. s nimi spolupracovať a mal mať na starosti posádku pancierového vozidla. Úlohy mali rozdelené tak, že on bude šofér a ostatní dvaja mali stiahnuť vozidlo z cesty spôsobom, ktorý závisel od okolností prípadu. Nepriestrelné vesty mali vyvolať profesionálny dojem.

Pre rozpory s výpoveďou obžalovaného s jeho výpoveďou pri vzatí do väzby pred sudcom pre prípravné konanie prokurátor prečítal predmetnú výpoveď zo dňa 21.9.2012 z č. I. 38 až 41, podľa ktorej sa obžalovaný priznal k stíhanému skutku, od ktorého by odstúpili len v prípade ohrozenia života a zdravia. Po spáchaní skutku pomocou vozidla Land Rover, ktoré kúpil on a ktoré potom chceli zapáliť, sa mienili vrátiť do rodinného domu, kde by prečkali bezpečnostné opatrenia. Dôvodom jeho konania bolo vyriešiť jeho finančné problémy. Na skutok ho nahovoril obžalovaný L..

Obžalovaný po oboznámení sa s výpoveďou z prípravného konania na objasnenie rozporov uviedol, že lúpež bola pre neho to isté ako krádež a tiež dobre nerozumel obvineniu.

Poškodený M. M., riaditeľ pobočky spoločnosti BONUL, s.r.o. v Trenčíne, uviedol, že náplňou práce ich pobočky je preprava cenín a peňazí. V polovicike marca 2012 ho kontaktoval ich zamestnanec, svedok A., že ho oslovila jedna osoba s menom Z. s vážne mieneným návrhom na prepád vozidla, o čom informoval konateľa spoločnosti a následne i políciu. O trasách prepravy rozhoduje on. Výšku prepravovanej sumy a trasu prepravy nevedel nikto niekoľko dní dopredu. O výške prepravovanej hotovosti presne nevedia, dá sa to ale odhadnúť len v širokom rozpätí od do. Pohybuje sa v rozpätí od 100.000 € do 1,3 milióna €. Pri prepravách sú okrem osobných áut používané pancierové vozidlá, ktoré odolávajú streľbe z pištolí a podľa všetkého aj samopalov. Posádku a počet jej členov určoval on podľa hodnoty prevážaného tovaru. Každý člen posádky mal jednu krátku guľovú zbraň, resp. aj samopal. Kto bude veliteľom vozidla určoval on alebo po dohode s členmi posádky. Povinnosťou veliteľa bolo rozhodovať o všetkom počas prepravy a pri mimoriadnej udalosti s vozidlom čo najskôr opustiť miesto spôsobom, ktorý určuje vodič. Svedok A. robil najčastejšie vodiča. V čase odchodu z firmy pancierové vozidlo nie je naložené. Dňa 19.9.2012 v ranných hodinách ich pancierové vozidlo z pobočky v Trenčíne na žiadosť polície odišlo do UniCredit banky do Myjavy, odkiaľ mali vykonať plánovaný odvoz peňazí. Na prepravu mal byť na žiadosť polície použitý svedok A.. Ďalší priebeh už však riadila polícia. Svedok ďalej potvrdil, že miesto činu sa nachádza na ich obvyklých trasách prepravy pre banky. Nárok na náhradu škody si neuplatnil.

V rámci dopytovania pred súdom (č.l. 2909) svedok doplnil, že dňa 19.9. boli aktívne tri posádky na rozvoz cenín. V to ráno sa v zmysle pokynov jeho nadriadených riadil príkazmi polície a svedok A. bol vyslaný na dohodnutú prepravu. Po ukončení pracovného pomeru bola so svedkom A. uzatvorená dohoda o vykonaní práce, ktorá spočívala v rozvoze bez pancierového vozidla.

Na žiadosť obhajcu JUDr. Uja boli počas vypočúvania svedka prehraté z policajnej akcie Gargamel 1 záznamy hovorov č. 12601, 11716, 9315, 11716, 9978, 10241, a 11961. Z nich okrem iného vyplynulo, že svedok A. bol inštruovaný, aby po ukončení prác sa nebol zaregistrovať na úrade práce, ďalej fakt, že k 1.9.2012 preprava v Trenčíne končí a zostáva len fyzická kontrola - strážna služba a z tohto dôvodu svedok A. už dňa 3.9.2012 odovzdal kľúče, kódy a ostatné veci z práce, pričom nasledujúci deň mu volal príslušník polície menom Peťo, aby sa vrátil do práce, kde mu predĺžia podľa potreby pracovný pomer.

K uvedeným skutočnostiam svedok uviedol, že svedok A. bol do práce na základe dohody o vykonaní práce prijatý po dohode ich centrály a polície, pričom po 31.8.2012 sa jednalo o jediného zamestnanca spoločnosti BONUL v Trenčíne, kde sa už nevykonávali bankové prepravy, lebo už nemal k dispozícii pancierové vozidlo, mohli sa však dokončovať niektoré prepravy cenín a peňazí, ktoré do určitej sumy mohol realizovať aj svedok A.. Udalosti z rána 19.9.2012 boli plne v rézii centrály v Nitre a polície.

Svedok M. A., bývalý zamestnanec spoločnosti BONUL, s.r.o., vypovedal, že obžalovaný Z. ho oslovil s návrhom na prepád pancierového vozidla s tým, že bude aj on z toho profitovať vo výške 20 % z lupy. S obžalovaným sa rozprával o plánovaní prepádu. Jeho úlohou malo byť, aby posádka nekládla odpor a spolupracovala, čo ako veliteľ vozidla mohol zabezpečiť. Pritom kládol dôraz na bezpečnosť posádky vozidla. Jeho úlohou pri prepade malo byť okrem iného aj vyhodenie peňazí z vozidla. Podmienkou prepádu bolo, aby išlo o prevoz minimálne 500.000 €. Preto mal sledovať kedy sa bude realizovať takýto prevoz. Množstvo prevážanej hotovosti sa dalo odhadnúť podľa klienta, ktorý mal vždy určený určitý kód, podľa ktorého sa dal stanoviť orientačne rozsah. O konkrétnom kóde mohol vedieť až ráno pred prepravou. Komunikoval výhradne s obžalovaným Z.. C. prebiehali od februára alebo marca 2012 s prestávkou v lete, pravdepodobne z finančných dôvodov. Iniciátorom všetkého bol obžalovaný Z., kedy mu obžalovaný volal a dohadoval stretnutia. Obžalovaný Z. nekonkretizoval s kým sa má na tom podieľať, spomínal použitie samopalov, pištolí, prípadne aj RPG-čka. Samotná príprava trvala dlho z

dôvodov na strane obžalovaných. Že sa do toho pôjde inicioval obžalovaný Z.. Deň pred 19.9.2012, kedy mu obžalovaný Z. odovzdal rušičku signálu, bolo dohodnuté, že si cez SMS-ky oznámia, že sú pripravení a že sa bude prepravovať dostatočná suma, o čom mohol vedieť v ráno konkrétneho dňa. Podľa dohody ráno dňa 19.9.2012 poslal dohodnutú SMS-ku, že idú na cestu, na čo mu prišla SMS-kou kladná odpoveď a v druhej SMS-ke už písal, že je dobrý kód, t.j. dost' peňazí. Udalosti tohto rána podľa svedka už plne riadila polícia.

Políciu o plánovanom prepade informoval, lebo to bola jeho povinnosť a z obavy, že sa mu môže niečo stať. Prvý krát prišiel do styku s políciou až niekoľko dní po stretnutí s Z.. Polícia nerobila na neho nátlak ani ho neprehovárala, aby on prehovárал alebo tlačil na obžalovaného, aby do toho išiel. Jeho úlohou bolo iba reagovať na iniciatívu obžalovaného Z.. Polícia ho nenútila, aby pokračoval v spolupráci s obžalovanými. Po nadviazaní kontaktu s políciou ho polícia riadila ako sa má správať. Za spoluprácu neobdržal žiadnu odmenu. Stretnutia s obžalovaným Z. neinicioval a už nevie či posielal obžalovanému SMS-ky, resp. či išlo o obojstrannú komunikáciu, vždy ale čakal na reakciu obžalovaného Z.. S obžalovaným komunikoval minimálne z dvoch čísiel. Ak mu aj volal, vyplynulo to z ich predchádzajúcich rozhovorov. Aj keď uvádzal, že na Hrašnom bol prvý krát 14.3.2012, po upozornení zo strany obhajoby na jeho vyjadrenia v nahrávkach, že miesto vyberal už dlhšie, uviedol, že miesto videl mnohokrát počas preprav tovaru a tiež, že bol na ňom s políciou. Dodal, že dátum prepady vyplynul zo stretnutí s obžalovaným Z.. V čase spolupráce s políciou sa uvažovalo v ich firme o jej reštrukturalizácii a o jeho preložení do Nitry alebo iného miesta. Dňa 18.9.2012 sa stretol s políciou a dňa 19.9.2012 poslané SMS-ky poslal na podnet polície. Asi do 2 hodín od poslanie SMS správ by prechádzali s pancierovým vozidlom okolo miesta zadržania, ktoré bolo pri bežnej trase používanej ich firmou.

Z rozhovoru s obžalovaným Z. nadobudol dojem, že sú rozhodnutí napevno, len musia doriešiť technické záležitosti a drobnosti. Nepamätá si, či bola zo strany obžalovaného Z. prezentovaná okolnosť vedúca k odstúpeniu od plánovanej akcie.

Pri jeho ďalšom výsluchu dňa 2.9.2014 (č. I. 2909), ktorý sa uskutočnil potom ako bola prvostupňovému súdu vec vrátená na nové prerokovanie a rozhodnutie, svedok uvádzal, že nemal na výber inú možnosť ako spoluprácu s políciou, pokiaľ chceli zabrániť plánovanému následku.

Na žiadosť Obhajcu JUDr. Uja bola svedkovi prehratá nahrávka č. 12776 jeho rozhovoru zaznamenaná na CD2, ktoré predtým predložil súdu obhajca JUDr. Uj. Obsahom nahrávky bol rozhovor s jeho kamarátkou, z ktorého vyplynulo, že jeho spolupráca s políciou bola na platforme ja chcem a nie musím a nebola motivovaná peniazmi, pričom do určitej miery bola podmienená tvrdeným ohrozením jeho života a zdravia. Od nikoho nepočul ani slovo ďakujem a navyše ho vyhodili z práce, lebo od septembra 2012 je preprava v Trenčíne pre firmu nadbytočná s tým, že mu ponúkli strážnu službu za 382 € mesačne, keď predtým zarábал 700 € mesačne. Na spoluprácu ho prehovárал aj riaditeľ UBOK-u a 8 mesiacov prežil ako v domácom väzení.

V reakcii na vypočutú nahrávku svedok poznamenal, že išlo len o jeho úvahy o možnom zabití, o ktorom sa zmienila aj polícia v rámci ich spolupráce, pričom telefonát sa uskutočnil v čase jeho zlého psychického stavu.

Z predloženého CD 2 boli ďalej oboznámené nahrávky telefonátov č. 12420, 10938, 11716, 12 331, 12375, 12011 a 12432, na ktorých boli zaznamenané pokyny a usmernenia polície pre svedka, vrátane oznamu polície, že bude naďalej pracovať vo firme, o čom vie aj M.. Súčasťou oboznámenia bol aj rozhovor s jeho otcom a matkou o niekoľkomesačnej spolupráci s políciou.

O spolupráci svedka s políciou, ktorá ho inštruovala čo má robiť, povedať a ako sa má správať svedčia aj záznamy hovorov č. 4914, 1043, 1107, 1117, 1147, 1831, 622, 647, 648, 653, ktoré tvoria obsah CD2 predloženého obhajcom JUDr. Ujom na tom istom hlavnom pojednávaní.

Svedok spoluprácu s políciou označil za dobrovoľnú, aj keď to na neho pôsobilo zle. Za spoluprácu nebol nijak odmenený a pokračoval v nej v snahe zabrániť niečomu zlému. O plánovanom ukončení pracovného pomeru sa dozvedel ešte v auguste 2012.

Svedok M. Z. nevedel nič uviesť k veci. Podľa neho obžalovaný Z. bol na tom finančne dobre a preto nepotreboval toto robiť.

Podľa svedkyne Q. J., družky obžalovaného Z., je obžalovaný starostlivý otec a druh, ktorý sa postaral o rodinu, a to aj finančne. Svedok A. obžalovanému Z. neustále telefonoval alebo posielal SMS-ky, asi každý druhý deň. Z komunikácie so svedkom bol obžalovaný nervózny. Jej matka mal v Zemianskom Podhradí chalupu, ktorú spoločne s obžalovaným navštevovala. Ráno dňa 19.9.2012 bola v tom, že obžalovaný ide do práce. Používali vozidlo požičané buď od mamy alebo od známeho (modrý Fiat).

Bývala priateľka svedka A., svedkyňa Q. R. (č. I. 2983) vypovedala o stretnutí so svedkom A., na ktorom jej porozprával príbeh o lúpeži, kde plnil úlohy návnady pod úplnou taktovkou polície v domnení očakávanej odmeny. Spoluprácu s políciou ťažko psychicky niesol, čo bol dôvod jeho snahy o jej ukončenie. Polícia ho však prehovárala v jej pokračovaní, aby mohla dopadnúť páchateľov pri čine, keď aj sama určila dátum prepravy pancierového vozidla. Uvedené stretnutie sa odohralo po skončení akcie Gargamel, po ukončení nahrávania. Z rozhovoru nadobudla presvedčenie, že svedok A. bol na spoluprácu donútený. K osobe svedka A. uviedla, že jej doteraz dlhuje peniaze a že bol užívateľom a dílerom drog.

Svedok Ing. M. K. (č. I. 2683), príslušník policajného zboru, ktorý mal na starosti vyšetrenie prejednávanej trestnej kauzy, po poučení, že sa bude môcť vyjadrovať jedine len k procesu zabezpečovania dôkazov, potvrdil, že na výzvu súdu doručil aj zostávajúce záznamy telekomunikačnej prevádzky a tým pádom boli súdu predložené všetky zabezpečené dôkazy, vrátane komplet celej komunikácie, a vylúčil akúkoľvek manipuláciu s nimi. Súčasne so záznamami telekomunikačnej prevádzky a záznamami zo sledovania osoby predložil aj ich prepisy v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie tak, ako ukladá ustanovenie § 115 Tr. poriadku. Ďalej ozrejmil, že v súlade s registratúrnym poriadkom číselné vyjadrenie prílohy vyjadruje počet príloh, resp. počet prepisov záznamov hovorov na celkovom počte listov všetkých príloh. Vysvetlil, že v rámci akcie Gargamel 13 neboli zaznamenané žiadne hovory, pričom išlo o mobilné číslo používané osobou, ktorá sa podieľala na príprave skutku len v počítačovej fáze, kedy potom od prípravy upustila.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor kriminalistickej identifikácie (č. I. 237 až 263) súd zistil, že vo výrokovej časti popísané zbrane sú zakázané zbrane, pričom u zbrani pištoľ ruskej výroby zn. Makarov bolo odstránené výrobné číslo. Čo sa týka streliva zaisteného v množstve, ktoré vyplýva z výrokovej časti, to môže nadobúdať len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. Náboje kal. 9 mm Browning sú použiteľné do pištole ruskej výroby zn. Makarov, náboje kal. 9 mm Luger sú použiteľné do samonabíjajúcich pištoľí českej výroby zn. CZ Mod 85 B, kal. 9 mm a náboje kal. 7,62 x 39 sú použiteľné do ostatných zaistených zbraní (samopalov). Zásobníky do zbraní nepodliehajú povoľovaciemu konaniu a nie sú komponentom zbrane, rovnako ako ani zameriavač zbrane na princípe noktovízora zn. Baigis 5P.

Ďalším znaleckým posudkom KEÚ PZ, odbor kriminalistickej identifikácie (č. I. 264 až 271) nebola zistená zhoda s daktyloskopickými otlakami prstov obžalovaných.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor kriminalistickej identifikácie (č. I. 275 až 280) bola rušička signálu čiernej farby spôsobilá rušiť signál mobilných operátorov Orange a Telekom. Z obsahu posudku tiež vyplynulo, že z tohto dôvodu je jej použitie zakázané.

V znaleckom posudku KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz (č. I. 281 až 286) bola konštatovaná zhoda DNA vzorky obžalovaného Vincenta s DNA izolovanej zo stopy č. 2 - kukly, zhoda DNA vzorky obžalovaného L. s DNA izolovanej zo stopy č. 12 - kukly, zhoda DNA vzorky obžalovaného Ing. I. s DNA izolovanej zo stopy č. 3 - povrch pažby, kohútika spúšte zbrane. Uvedené stopy boli zaistené pri obhliadke motorového vozidla Land Rover. Na stope č. 20 - spacák zeleno čiernej farby zaistený pri domovej prehliadke bola nájdená DNA totožná s DNA vzorkou od obžalovaného Ing. I..

Zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz (č. I. 287 až 294) vyplynulo, že na pravej a ľavej rukavici čierno-šedej farby od obžalovaného Z. (stopa č. 40) bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín, pravej a ľavej rukavici čierno-modrej farby od

obžalovaného Ing. I. (stopa č. 42) bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín a pravej a ľavej rukavici čiernej farby od obžalovaného L. (stopa č. 49) bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín. V dvoch plastových kanistroch o objeme 10 litrov bol zistený benzín v množstve 7,5 l a 8,5 l.

Zo znaleckého posudku č. 65/2012 vypracovaného dňa 15.12.2012 Ing. M. M., súdnym znalcom z odboru elektrotechnika (č. l. 300 až 400), súd zistil, že mu boli na skúmanie preložené mobilné telefóny, a to MT NOKIA 3100 s vloženou SIM kartou Slovak Telekom vydaný obžalovaným Z., MT NOKIA C2 s vloženou SIM kartou Slovak Telekom vydaný obžalovaným Ing. I., MT NOKIA 100 s vloženou SIM kartou Slovak Telekom vydaný obžalovaným Lízalom, MT NOKIA N 95-2 a NOKIA 100, oba s vloženou SIM kartou Slovak Telekom zaistené počas domovej prehliadky v rodinnom dome v obci Zemianské Podhradie a MT NOKIA nezistený model s vloženou SIM kartou O2 vydaný obžalovaným L.

Z pamäti mobilného telefónu NOKIA 3100 vydaného obžalovaným Z. súdny znalec v zozname odoslaných SMS správ zistil 3 správy odoslané na číslo XXXX XXX XXX dňa 19.9.2012 v čase od 7:29:22 do 8:38:30 so znením : Ideme na to ? Kolko ? Ok sme dohodnutý a OK sme nachystaný a 3 SMS správy prijaté z mobilného čísla XXXX XXX XXX dňa 19.9.2012 v čase od 7:29:09 do 8:34:43 s obsahom : Dnes je dobrý kod !, Ano ! Je to cez jede a Sme nalozeni ! Odchadzame . Súdny znalec tiež obnovil zmazané prijaté SMS správy zo dňa 30.7.2012 (č. l. 311 spisu) z mobilného čísla XXXX XXX XXX, ktoré sa týkali obstarania škorpičkov a nábojov.

Z dodatočnej výpovede vyššie uvedeného súdneho znalca ďalej vyplynulo, že mobilné telefóny mu boli dodané zapečatené a vypnuté. Zisťoval aj vymazané dáta a obnovoval ich. Obnoviť sa ale nedali dáta z pamäte telefónu.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu - Stará Turá, príjazdová cesta zo smeru Nové Mesto nad Váhom, pri budove Technických služieb Stará Turá, prilehlé parkovisko, zo dňa 19.9.2012 (č. l. 467 až 497) bolo na mieste činu zaistené okrem iného vozidlo Land Rover, vo výroku uvedené zbrane, čierne kukly, kovové putá, zásobníky na náboje a náboje.

Pri obhliadke osobného motorového vozidla Land Rover, VIN A EČ : NR 610DU, tmavomodrej farby dňa 19.9.2012 (č. l. 500 až 517) boli zaistené náboje a zbrane v zápisnici bližšie popísané a plastové barely oba o objeme 10 L.

Pri obdobnej obhliadke motorového vozidla Fiat Bravo , EČ TN XXX AF dňa 19.9.2012 (č. l. 527 až 528) bolo zaistených 300 ks nábojov do samopalu vz. 58 a 3 ks nábojov kal. 6,35.

V rámci vykonania domovej prehliadky v rodinnom dome v Zemianskom Podhradí súp. Č. XXX na parcele č. XXX dňa 19.9.2012 (č. l. 548 až 550) boli okrem pracovných nástrojov a náradia vhodného na opravu plotu zaistené pracovné rukavice a 2 kusy spacákov.

Rovnakého dňa 19.9.2012 bola vykonaná domová prehliadka v byte č. 1 na 10. podlaží bytového domu na K. ulici č. XXXX popisného čísla XX v K. - O. (č. l. 584 až), počas ktorej zaistili 3 kusy nábojov a mobilný telefón NOKIA s vloženou SIM kartou O2.

V rodinnom dome na adrese K., M. XX/A a príľahlej dvojgaráži bola dňa 19.9.2012 vykonaná domová prehliadka (č. l. 612 až 613), kedy bolo zaistených 40 kusov nábojov 7,62 Pi a kufrík s puškohľadom na nočné videnie.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 19.9.2012 (č. l. 639) svedok A. vydal polícii kovovú rušičku čiernej farby s tromi anténami.

Spoločnosť SKANSKA SK, a.s. listinami na č. l. 645 až 646 potvrdil, že na základe zmluvy o prenájme č. XXXXXXXX zo dňa 18.9.2012 , ktorú uzatvoril so spoločnosťou Manecont, s.r.o. v zastúpení obžalovaným Ing. I., prenajal elektrocentrálu so zväracím agregátom GESAN GS210 s príslušenstvom a vŕtacie kladivo HILTI TE2.

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.3.2012 a 31.8.2012 (č. l. 693 až 700) bolo povolené vykonať záznamy zo stretnutí svedka M. A. a obžalovaného U. Z., ktoré sú prepísané na č. l. 703 až 756 spisu.

Pracovný pomer svedka M. A. k zamestnávateľovi, spoločnosti BONUL, s.r.o. zanikol dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 18.8.2012 ku dňu 31.8.2012 (č. I. 2911).

Následne dňa 3.9.2012 svedok M. A. uzavrel so spoločnosťou BONUL, s.r.o. dohodu o vykonaní práce (č. I. 2912 až 2913) na výkon pracovných činností ako preprava finančnej hotovosti a cenín na čas od 4.9.2012 do 30.9.2012.

Z prepisov zvukových nahrávok zo stretnutí svedka M. A. a obžalovaného U. Z. zo dňa 4.3.2012, 14.3.2012, 18.3.2012, 21.3.2012, 1.4.2012, 7.5.2012, 9.5.2012, 17.8.2012, 10.9.2012, 17.9.2012, 18.9.2012, (č. I. 703 až 756) súd zistil, že obžalovaný Z. požadoval od svedka A. informácie ohľadom podmienok, spôsobu a miesta prepravy peňazí s tým, aby pri preprave bolo minimálne XXX.XXX €, z čoho mu dajú 20%, či majú použiť samopaly alebo RPG-čka a že to má v úmysle urobiť s ďalšími chlapcami z Bratislavy. Od svedka žiadal, aby zabezpečil, že členovia posádky vozidla nebudú klásť odpor a aby celá akcia vyzerala naoko. Obžalovaný žiadal od svedka aj informácie o možnom vhodnom mieste realizácie prepadu a vyzval ho, aby si zabezpečil iný telefón na komunikáciu s ním. Motívom konania obžalovaného bola jeho zlá finančná situácia.

Obžalovaný žiadal od svedka informácie o preprave aspoň deň dopredu. Oznámil, že vybavil ubytovanie v jednej chalupe pri Novom Meste, v Zemianskom Podhradí. Rozoberali možnosť vykonať akciu na konkrétnom mieste. Svedok mu oznámil, že robí veliteľa vozidla, ktoré bude mať tak pod kontrolou a o ostatné, vrátane toho, že nikto z posádky nevystrelí, sa postará. Zdôrazňoval požiadavku, aby sa nikomu nič vo vozidle nestalo. Obžalovaný prízvukoval, že ani oni nevystrelia ak nevystrelí nikto z posádky. Na akciu sú pripravení traja. Jeden z nich bude kontrolovať posádku vozidla a druhý vyzdvihne peniaze zozadu čakajúc na otvorenie dverí svedkom. Spomenul, že podobná akcia sa mal robiť v Dubnici v Poštovej banke, od ktorej upustili.

Obžalovaný sa tiež informoval v čom sú peniaze uložené a ako je ich úschova zabezpečená. Oznámil, že zohnal na akciu špz-ku, ktorú svedkovi oznámi vrátane typu vozidla.

Pri ďalšom stretnutí obžalovaný oznámil zdržanie akcie z dôvodu, že nemajú zabezpečené vhodné vozidlo. Sú ale napevno rozhodnutí to urobiť. Svedok A. sa vyjadril, že najlepšie je to urobiť okolo obeda. Oznámil obžalovanému, že najlepšie sú odvody z Myjavy, čo bude viesť aj tri dni dopredu.

Ako možné auto použiteľné na akciu obžalovaný Z. oznámil bavorák sedmičku, ktoré si svedok bude môcť ponechať, potom čo ho uhasia.

Následne obžalovaný pripustil, že na akciu, ktorej sa zúčastnia štyria, a ktorá je pripravená, môže byť použitá audina. Pri akcii plánovali hodiť pred vozidlo dymovnicu a použiť samopaly. Z dôvodu dorobenia drobností a zabezpečenia únikových trás sa vec odkladá asi o jeden mesiac, aj s poukazom na hrozbu vysokého trestu za organizovanú lúpež.

V rámci stretnutia obžalovaný oznámil svedkovi, že bude použité vozidlo Land Rover s fóliami, ktoré sa po akcii zapáli a na ktorom pri akcii otvoria zadné dvere s tým, že ukážu samopaly alebo RPG-čko alebo rozstrieľajú motor. Preto aj zisťoval stupeň pancierovania vozidla a prestrielnosť skiel samopalmi a typ používaných pancierových vozidiel. Tiež opísal pravdepodobný spôsob vykonania skutku a spôsob ako budú svedkovi, ktorý uisťoval obžalovaného, že už bude stále veliteľ vozidla, odovzdané po akcii peniaze.

Pri posledných stretnutiach obžalovaný so svedkom doladovali miesto spáchania skutku, čas a spôsob vzájomnej komunikácie cez SMS správy, miesto a čas návratu vozidla s peniazmi, ktorému po predbehnutí ukážu papier s textom, aby ich nasledovali, a tiež samopaly. Obžalovaný odovzdal svedkovi rušičku GPS signálov. Ako jediný dôvod, pre ktorý by vec odložili, by bola hustá premávka v okolí pancierového vozidla.

K námietke obhajoby na doplnenie obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutí svedka M. A. s pracovníkmi polície bolo vyšetrovacími orgánmi predložené vyjadrenie zo dňa 19.2.2014 (č. I. 2603 až 2604), podľa ktorého sa prvé stretnutie uskutočnilo dňa 1.3.2012 v Trenčíne na základe oznámenia

skutočností nasvedčujúcich príprave trestného činu svedka jeho nadriadeným v zamestnaní a k druhému stretnutiu za prítomnosti aj zástupcu riaditeľa UBOK, odbor Západ došlo dňa 4.3.2012, na ktorom svedok vyjadril obavy o svoj život z dôvodu realizovanej prípravy trestného činu v snahe zakryť stopy vedúce k páchatelom a tiež mu boli vysvetlené podmienky spolupráce. Vzhľadom k tomu nebol dôvod na vyhotovovanie záznamov z týchto stretnutí. V ďalšej časti bolo poukázané vzhľadom na zákonnú úpravu na nemožnosť zabezpečiť požadované výpisy prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a SMS a fakt, že zo zákroku zo dňa 19.9.2012 nebol vyhotovený žiaden záznam, ako aj oznámenie, že k podnetu na začatie trestného stíhania nebol doručený žiadny záznam, ktorý nebolo ani treba k nemu vyhotovovať.

V rámci vyšetrovania prejednávanej veci boli zrealizované odposluchy telekomunikačnej prevádzky, ktorých pôvodný prehľad je uvedený na č. I. 683 až 689. Jedná sa o odposluchy mobilného čísla 0940 XXX XXX používaného M. A. (Gargamel 1), XXXX XXX XXX používaného U. Z. (Gargamel 2), XXXX XXX XXX používaného M. A. (Gargamel 5), XXXX XXX XXX používaného O. L. (Gargamel 6), XXXX XXX XXX používaného Q. W. (Gargamel 7), XXXX XXX XXX používaného U. Z. (Gargamel 10), XXXX XXX XXX používaného Ing. V. I. (Gargamel 14) a XXXX XXX XXX používaného U. Z. (Gargamel 16).

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.3.2012 a 31.8.2012 (č. I. 783 až 788) bolo nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného čísla XXXX XXX XXX používaného svedkom A., akcia označená ako Gargamel 1. Nahrávky boli v celom rozsahu oboznámené prehratím na hlavnom pojednávaní (prepisy na č. I. 791 až 804).

V jej rámci bola okrem iného nahraná komunikácia týkajúca sa nejasností ohľadom ciest navrhnutých svedkom.

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.3.2012 a 31.8.2012 (č. I. 807 až 812) bolo nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného čísla XXXX XXX XXX používaného obžalovaným Z., akcia označená ako Gargamel 2. Nahrávky boli v celom rozsahu oboznámené prehratím na hlavnom pojednávaní (prepisy na č. I. 815 až 894).

Z prepisov nahrávky súd hlavne zistil, že obžalovaný Z. sa chválil rozbehnutou akciou za 100.000 €. A. A. volal obžalovaného na obhliadku miesta pri Hrašnom. Obžalovaný oslovil osobu ženského pohlavia o zabezpečenie aliby, lebo niečo rozbehol a ak to vyjde, bude to dobre. V rámci odposluchov zaznela komunikácia so svedkom W. a obžalovaným L.. Bola tiež zaznamenaná komunikácia ohľadom zbraní, samopal 7,60 a devina s tmičom, vrátane potreby zabezpečenia tabúľ, ŠPZ-etiek. Akcia pôvodne plánovaná na marec 212 musela byť odložená, lebo nebolo zabezpečené vozidlo pre nedostatok peňazí. Svedok A. oznámil obžalovanému, že mu hrozí preloženie do Nitry. Podľa rozhovoru obžalovaných Z. a L. títo trpeli nedostatkom financií. Obžalovaný Z. vybavoval prenájom chalupy za tisíc euro, keď to vyjde. Obžalovaný Z. spoločne s obžalovaným L. plánovali obhliadku terénu a obžalovaný Z. mal zabezpečiť dva spacáky.

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.3.2012 a 10.9.2012 (č. I. 897 až 903) bolo nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného čísla XXXX XXX XXX používaného obžalovaným L., akcia označená ako Gargamel 6. Nahrávky boli v celom rozsahu oboznámené prehratím na hlavnom pojednávaní (prepisy na č. I. 906 až 946).

V jej rámci bola okrem iného nahraná komunikácia obžalovaných L. a Ing. I. ohľadom zabezpečenia vozidla, rušičky GPS signálu, zbraní, viest a ohliadky miesta plánovanej akcie, zabezpečenia máp tohto miesta, spresnenia miesta prepadu a množstva prevážanej hotovosti.

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.8.2012 (č. I. 975 až 976) bolo nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného čísla XXXX XXX XXX používaného obžalovaným Ing. I., akcia označená ako Gargamel 14. Nahrávky boli v celom rozsahu oboznámené prehratím na hlavnom pojednávaní (prepisy na č. I. 979 až 1005).

Z nej súd zistil komunikáciu obžalovaného týkajúcu sa rušičky GPS signálu, nalepenia fólii a obutia terénnych gúm na vozidlo Land Rover, diagnostiky vozidla Land Rover ročník 2000, rozhovorov s obžalovaným L. o vyskúšaní vozidla, o telefonátoch s obžalovaným Z. ohľadom informácii od svedka A.

Príkazmi Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.9.2012 (č. I. 1008 až 1010) bolo nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného čísla XXXX XXX XXX používaného obžalovaným Z., akcia označená ako Gargamel 16. Nahrávky boli v celom rozsahu oboznámené prehratím na hlavnom pojednávaní (prepisy na č. I. 1013 až 1022).

Odposluchmi bola zaznamenaná komunikácia so svedkom A.. Podľa nej mali obžalovaní čakať na SMS správu od svedka, podľa ktorého sa preprava bude vykonávať z Myjavy. Dňa 19.9.2012 bola tiež zaznamenaná SMS komunikácia medzi obžalovaným Z. a svedkom A. tohto znenia : Dnes je dobrý kod! Ideme na to? Kolko? Ano! Je to cez jeden OK sme dohodnutý Sme nalození! Odchadzame OK sme nachystany .

V rámci doplneného dokazovania boli súdu predložené záznamy telekomunikačnej prevádzky nahraté v rámci policajnej akcie označenej ako Gargamel 1 až 12 a 14 až 16, ktorých prehľad je uvedený na č. I. 35 zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA. Zo sprievodného listu na č.l. 1 a 2 predmetného zväzku vyplýva, že na priložených DVD a CD nosičoch je zaznamenaná úplná odpočúvaná telekomunikačná prevádzka, vrátane tej, ktorá nemá súvis s vyšetrovanou vecou. Súčasťou zväzku sú aj prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, ktoré podľa vyjadrenia vyšetrovateľa PZ neboli nijako manipulované a účelovo vybrané. Súčasne sa vyjadril a vysvetlil spôsob číselného označovania príloh - prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky. Absenciu záznamov v rámci akcie Gargamel 13 zdôvodnili nezaznamenaním žiadneho hovoru počas nej, nakoľko Matúš Z. aktívne používal ďalšie 4 čísla.

Po obdržaní uvedených záznamov telekomunikačnej prevádzky, vrátane prepisov, súd vyhotovil kompletné kópie doručeného zväzku, plus DVD a CD nosičov, ktoré doručil obhajcom všetkých obžalovaných (č. I. 1668). Tí zhodne s prokurátorom Krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.4.2014 (č. I. 2681 až 2684) sa výslovne odmietli oboznámiť s doplnenými záznamami telekomunikačnej prevádzky s výnimkou obhajcu JUDr. Uja, ktorý požiadal o prehratie záznamov č. 12776, 12746 + 12747 a 12755, na ktorých bola zaznamenaná telefonická komunikácia svedka A. s jeho kamarátkou a jeho otcom, pričom posledná nahrávka bola bez obsahu. Z prvého rozhovoru vyplynulo, že jeho spolupráca s políciou bola na platforme ja chcem a nie musím a nebola motivovaná peniazmi, pričom do určitej miery bola podmienená tvrdeným ohrozením jeho života a zdravia. Od nikoho nepočul ani slovo ďakujem a navyše ho vyhodili z práce, lebo od septembra 2012 je preprava v Trenčíne pre firmu nadbytočná s tým, že mu ponúkli strážnu službu za 382 € mesačne, keď predtým zarábala 700 € mesačne. Na spoluprácu ho prehováral aj riaditeľ UBOK-u a 8 mesiacov prežil ako v domácom väzení. Pri rozhovore s otcom spomenul niekoľkomesačnú spoluprácu s políciou, keď pôvodne nemal na výber.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.10.2014 (č. I. 2982 až 2985) bol na návrh obhajcu JUDr. Uja oboznámený obsah ním predloženého CD nosiča s označením 9.10.2014 s písmenom G a obsah obžalovaným Z. predloženého CD nosiča s označením G1. Na oboch nosičoch je zaznamenaná komunikácia svedka A. s operatívnym zamestnancom polície, ktorý inštruuje a dáva svedkovi pokyny čo a ako má konať, resp. čo nemá robiť, kde sa má s kým stretnúť a podobne, vrátane prípadu, keď polícia zaplatila svedkovi finančný kredit na mobilnom čísle používanom svedkom. Súčasťou zaznamenatej komunikácie sú aj telefonáty svedka A. polícii, v ktorých ich informuje o niektorých nových skutočnostiach.

Ako listinný dôkaz bolo v konaní pred súdom oboznámené písomné prehlásenie svedka A. o zachovaní mlčanlivosti o jeho spolupráci s políciou zo dňa 2.3.20112 (č. I. 1380).

Podľa správy PPZ, ÚOU zo dňa 5.2.2013 (č. I. 28) došlo dňa 19.9.2012 o 8,45 hod. k zadržaniu obžalovaných na Husitskej ceste v Starej Turej, ktorí sedeli v osobnom motorovom vozidle Range Rover s EČ NR XXX DV, obžalovaný Ing. I. ako šofér v nepriestrelnej veste s rukavicami na rukách a so samopalom na podlahe spolujazdca, obžalovaní Z. a L. v nepriestrelných vestách so stočenými kuklami na hlavách a rukavicami na rukách, sedeli alebo ležali v batožinovom priestore vozidla a boli natočení dozadu s pripravenými zbraňami. Obžalovaní boli ozbrojení dlhými ako aj krátkymi zbraňami s nábojom v nábojovej komore. Počas približovania polície sa snažilo vozidlo z miesta odísť.

Z vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaní spáchali žalované skutky tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vo vzťahu k zločinu nedovoleného ozbrojovania

a obchodovania so zbraňami obžalovaní Z. a L. čo do skutkov pod bodom 3,4 a 6 urobili vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, nakoľko na podklade ostatných zabezpečených dôkazných prostriedkov nemal o ich vine pochybnosti, a obžalovaný Ing. I. sa k spáchaniu menovaného trestného činu, ktorý sa mu kládol za vinu pod bodmi 4 a 7, doznať v priebehu hlavného pojednávania. V ostatnej časti bola obrana obžalovaných týkajúca sa spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže v štádiu pokusu plne vyvrátená na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkaznými prostriedkami. Obžalovaných priamo a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú výpovede svedka A. a poškodeného M. M., zabezpečené nahrávky a prepisy vykonaných telefonických rozhovorov, nahrávky a prepisy zo stretnutí obžalovaného Z. a svedka A., výsledky znaleckých skúmaní na prítomnosť povýstrelovýchh spodín vrátane DNA stôp na veciach zabezpečených obžalovanými v rámci prípravy lúpeže, a rady listinných dôkazov ako sú zápisnice o ohliadke miesta činu, zápisnice o prehliadke iných priestorov - vozidiel zn. Land Rover, Mitsubishi Pajero Sport, Fiat Bravo, zápisník o domových prehliadkach v obydlí obžalovaných, zápisnice o zadržaní obžalovaných, vrátane listín týkajúcich sa polohy obžalovaných pri zadržaní v motorovom vozidle. Pri rozhodovaní o vine súd bral do úvahy aj výpoveď obžalovaného Ing. I., ktorá bola učená pred sudcom pre prípravné konanie pri vzatí do väzby a kde sa priznal k spáchaniu žalovaných skutkov. Z vykonaných dôkazných prostriedkov jednotlivo ako aj v súhrne tak jednoznačne vyplynulo, že všetci obžalovaní sa vedome, cielene, plánovane a organizovane formou del'by úloh niekoľko mesiacov zúčastnili príprav plánovaného prepadu pancierového vozidla spoločnosti BONUL, s.r.o. spôsobom ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, a to na podklade informácii od svedka A., ktorého na tento účel ako prvý kontaktoval a bol s ním v spojení obžalovaný Z. ktorý sa následne spojil s obžalovaným L.. Až dodatočne k obom obžalovaným pristúpil obžalovaný Ing. I.. Uvedené tak svedčí, že najväčší podiel na žalovanom skutku má obžalovaný Z., ktorý zabezpečoval komunikáciu so svedkom A. pri vedomosti ostatných obžalovaných o nej.

Obzvlášť významným dôkazom v prejednávanej príprave bola výpoveď svedka M. A., ktorý prípravu lúpeže oznámil polícii niekoľko dní potom, čo bol kontaktovaný obžalovaným Z.. V priebehu nasledujúcich udalostí menovaný svedok podpísal s políciou dohodu o spolupráci na prípade, čím sa dostal do procesného postavenia spolupracujúceho svedka. Vďaka tomu sa podarilo realizovať nahrávky rozhovorov počas jeho stretnutí s obžalovaným Z., cez ktorého následne vyšetrovacie orgány cestou odposluchov telefonického komunikácie získali informácie o účasti ďalších osôb na plánovanej lúpeži, vrátane dôležitých okolností samotnej prípravy.

Vo vzťahu k svedkovi obhajoba namietala, že to bol práve svedok A., ktorý naviedol obžalovaných na spáchanie žalovaného skutku, resp. ich nepravdivými informáciami nútil pokračovať v príprave plánovanej „fingovanej“ lúpeže vytvorením tzv. fikciu prepravy. V tomto smere je však potrebné uviesť, že z vykonaných dôkazov nevyplývala iniciatíva svedka vo vzťahu k obžalovanému Z.. Ba práve naopak, zvukové záznamy zo stretnutí svedčia o fakte, že to bol práve obžalovaný Z., ktorý sa iniciatívne zaujímal a zisťoval všetky okolnosti prepravy peňazí a na to nadväzujúce ostatné okolnosti majúce význam pre úspešné plánovanie prepadu, vrátane druhu použitých zbraní, spôsobu ich použitia, pancierovania vozidla, spôsobu zabezpečenia prepravy peňazí a minimálnej požadovanej sumy prepravovanej hotovosti.

Možno ale pripustiť, že sa vyskytli momenty, kedy konanie polície prostredníctvom svedka A. hraničilo s tzv. policajnou provokáciou. Medzi takéto prípady patrili okamihy, keď svedok na podnet polície navrhol miesto vykonania prepadu, resp. uisťoval obžalovaného, že ako veliteľ vozidla zabezpečí spoluprácu posádky vozidla, pričom z dodatočných výpovedí svedkov A. a M. a záznamov telefonických hovorov medzi svedkom A. a políciou bolo preukázané, že spoločnosť BONUL, s.r.o. ukončila v Trenčíne bankovú prepravu za pomoci pancierových vozidiel k 31.8.2012, ku ktorému dátumu so svedkom A. ukončila pracovný pomer s tým, že následne na podnet polície menovaná spoločnosť uzavrela so svedkom A. dohodu o vykonaní prác na výkon pracovných činností ako preprava finančnej hotovosti a cenín na čas od 4.9.2012 do 30.9.2012, čo obhajoba napadla ako vytváranie fikcie prepravy.

Popísané konanie svedka A. alebo polície však súd nepovažuje za provokáciu zo strany polície, s ktorou svedok aktívne spolupracoval. Ako už bolo vyššie spomenuté, nebolo preukázané, že svedok A. bol iniciátorom pripravovanej lúpeže, t.j. že by vyvolal u obžalovaných vôľu spáchať trestný čin. Aj následnú iniciatívu svedka tak možno vyhodnotiť už len ako činnosť smerujúcu k zadokumentovaniu protiprávnej činnosti, keď zo strany svedka dochádzalo v podstate len k napĺňaniu požiadaviek obžalovaných, ktorí už pred tým nadobudli presvedčenie úmysel spáchať plánovaný trestný čin a ktorý pretavili do konkrétnych

reálnych krokov bezprostredne smerujúcich k jeho spáchaniu. Tiež nemožno konštatovať, že by sa konaním polície prostredníctvom svedka A. vytvárali neobvyklé, neprimerané podmienky na spáchanie žalovaného skutku, resp. že by sa jeho konaním prekročili hranice vytvárania obvyklých podmienok. Ich primeranosť a realnosť vyplynula tak z výpovede samotného svedka A. a poškodeného M., ako aj z ostatných vo veci vykonaných dôkazných prostriedkov, ktoré svedčia o vážnosti úmyslu obžalovaných pripraviť lúpež, túto vykonať a následne zrealizovať vopred zabezpečené opatrenia na zahľadanie stôp a na vyhnutie sa prípadnému vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti voči nim. O vážnosti ich úmyslu svedčí aj zvuková nahrávka zo stretnutia svedka A. a obžalovaného Z., podľa ktorej podobná akcia sa mal vykonať v Dubnici v Poštovej banke, od ktorej upustili a ktorá dokazuje, že bolo len otázkou času kedy a kde, resp. v akom zložení alebo pomocou koho sa zrealizuje lúpež. Z výpovede poškodeného M. mal súd preukázané a nasvedčujú tomu aj ostatné okolnosti prípadu, že na jeho objasňovaní sa podieľa a v tomto smere aktívne pomáhala spoločnosť BONUL, s.r.o., a to aj potom, čo ukončila svoju činnosť v Trenčíne. Jej podiel spočíval v uzatvorení dohody o vykonaní práce so svedkom A. a v poskytnutí pancierového vozidla, čo vzhľadom na závažnosť pripravovanej lúpeže a stupeň presvedčenia a rozhodnutia páchatelov spáchať lúpež súd vyhodnotil ako primerané a stále obvyklé opatrenie smerujúce k monitorovaniu činnosti obžalovaných. V konečnom dôsledku nič nebránilo polícii, aby použila pancierové vozidlo spoločnosti BONUL, s.r.o. z jej iného oblastného strediska, resp. aj inej spoločnosti, na predstieranie prevozu peňazí po trase oznámenej svedkom A. obžalovaným, čím by len reagovali na požiadavky obžalovaných v záujme zabránenia, resp. minimalizovania možných negatívnych dôsledkov pripravovanej lúpeže, o ktorú sa obžalovaní pokúsili.

K námietkam obhajoby týkajúcich sa svedka A. patrilo aj spochybňovanie jeho postavenia ako svedka, resp. že vzhľadom na jeho účasť na objasňovaní skutku nemal procesné postavenie agenta. K tomu je potrebné uviesť, že čo sa týka postavenia svedka A. ako spolupracujúceho svedka, súd nemá voči tomu žiadne výhrady. Podľa aktuálne účinného znenia Tr. poriadku, nakoľko nešlo o trestný čin korupcie, mohol v pozícii agenta vystupovať jedine príslušník polície, ktorým ako je zrejmé svedok A. nebol. Súčasne žiadne ustanovenie Trestného poriadku nevyklučuje, aby svedok v rámci aktívnej spolupráce s políciou nosil na svojom tele technické zariadenia umožňujúce zaznamenať prebiehajúcu konverzáciu a tak pomáhal objasňovať trestnú činnosť, ktorú sa rozhodol spáchať už predtým niekto iný. Použitie inštitútu spolupracujúceho svedka tak plne spadá do rámca spomínanej policajnej reakcie.

Prehratím niektorých záznamov telekomunikačnej prevádzky, ktoré sa týkali komunikácie svedka A. s jeho rodičmi alebo s nemenovanou kamarátkou, sa obhajoba snažila preukázať nátlak polície vyvíjaný na svedka A. za účelom dosiahnutia jeho spolupráce pri objasňovaní prejednávaneho prípadu. V rovnakom duchu vypovedala aj bývala priateľka svedka A., svedkyňa Q. R.. Treba však zdôrazniť, že ani z jedného dôkazného prostriedku nevyplývalo, že by sa malo jednať o nedobrovoľnú spoluprácu, resp. spoluprácu vynútenú políciou. Ba práve naopak, svedok A. sa v telefonátoch jednoznačne zmieňuje, že spolupracoval na „platforme ja chcem a nie musím“ a že spolupráca nebola motivovaná peniazmi. Pripustil však negatívny dopad dlhšie trvajúcej spolupráce na jeho psychický stav. V tomto smere ani výpoveď svedkyne Q. R. nepriniesla žiadne nové fakty. Na základe uvedeného môže súd konštatovať, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť a dobrovoľnosť svedectiev svedka A., ktoré boli v zhode s ostatnými vykonanými dôkaznými prostriedkami svedčiacimi o vine obžalovaných. Z týchto dôvodov preto súd nemal dôvody pochybovať o ich pravdivosti.

Dokazovaním bolo ďalej preukázané, že príprava lúpeže bola organizovaná, keď všetci traja obžalovaní mali rozdelené úlohy pri zabezpečovaní prostriedkov a nástrojov za účelom dosiahnutia, resp. zvýšenia úspešnosti prípravy, vrátane rozdelenia úloh pri samotnom prepade tak, ako je uvedené vyššie. Aj vďaka výpovediam obžalovaných, hlavne ale obžalovaného Ing. I. a čiastočne aj obžalovaného L., bolo zistené, že obžalovaný Z. zabezpečil ubytovanie pre obžalovaných v rodinnom dome matky jeho družky v Zemianskom Podhradí. V dome boli obžalovaní L. a Ing. I. ubytovaní už deň pred zadržaním, pričom tam mali už pripravené veci potrebné či už na spáchanie lúpeže (napr. zbrane a strelivo), ale aj na následné zakrytie svojej protiprávnej činnosti formou vykonávania opravy plotu rodinného domu pomocou zabezpečeného náradia. Ďalším príspevkom obžalovaného Z. v rámci prípravy lúpeže bolo obstaranie falošných evidenčných čísel na vozidlo Land Rover. Vo vzťahu k obžalovanému L. bolo zistené, že tento zabezpečil minimálne nepriestrelné vesty a ním vydané kovové putá. Z priznania obžalovaného Ing. I. vyplynulo, že obstaral všetko zaistené strelivo ako aj zbrane.

V nadväznosti na priznanie obžalovaného Ing. I. bolo preukázané, že všetci obžalovaní prišli do styku so zaistenými zbraňami, minimálne ale mali vedomosť, že na spáchanie prepadu bude nevyhnutné použiť zbrane alebo hrozbu ich použitia, ktoré obžalovaný Ing. I. zabezpečil s ich vedomým. Uvedené v neposlednom rade potvrdzujú odposluchy hovorov ako aj nahrávky zo stretnutí obžalovaného Z. a svedka A., ako aj závery znaleckého skúmania o prítomnosti povýstrelových splodín na rukaviciach zaistených u obžalovaných. Predmetné dôkazy tak v súhrne vyvracajú obranu obžalovaného Z., ktorý podľa vlastného vyjadrenia mal byť v domnení, že použijú falošné zbrane. Ak by tomu tak malo aj byť, treba si uvedomiť, že v zmysle ustálenej judikatúry a znenia Tr. zákona sa za zbraň považuje aj jej napodobenina, čím by sa v tomto prípade nezoslabila trestnoprávna zodpovednosť obžalovaných.

Oboznámené záznamy telekomunikačnej prevádzky, vrátane zvukových záznamov zo sledovania osôb podstatnou mierou tiež prispeli k preukázaniu, že všetci obžalovaní mali vedomosť a boli uzročení, že podmienkou realizácie prepadu je, aby sa prevážala hotovosť minimálne vo výške 500.000 €.

Opätovné námietky obhajoby čo do neúplnosti predloženého dôkazného materiálu, presnejšie záznamov telekomunikačnej prevádzky a zvukových záznamov zo sledovania osôb, ktoré sa týkali stretnutí obžalovaného Z. so svedkom A., a ich prepisov neobstoja, nakoľko v súlade s pokynom odvolacieho súdu boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní predložené súdu záznamy telekomunikačnej prevádzky nahraté v rámci policajnej akcie označenej ako Gargamel 1 až 12 a 14 až 16 a zaznamenané na DVD a CD nosičoch vrátane prepisov predmetných záznamov v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, z ktorých záznamy zabezpečené v rámci akcie Gargamel 1, 2, 5, 6, 7, 10, 14 a 15 boli už na hlavnom pojednávaní riadne oboznámené v celom ich znení. Kópie všetkých nahrávok a predložených prepisov (t.j. už oboznámených ako aj nanovo doplnených) boli následne súdom doručené obhajcom obžalovaných, ktorí spoločne s prokurátorom na hlavnom pojednávaní netrvali na ich oboznámení. Z uvedeného je zrejmé, že súd vytvoril všetky podmienky, aby umožnil obhajobe ako druhej procesnej strane oboznámiť sa aj s ostatným zvyškom dôkazných prostriedkov rešpektujúc jej právo na obhajobu v súlade so zásadou rovnosti zbraní, nakoľko za objasnenie skutkového stavu veci a skutkové zistenia v kontradiktórnom procese nesú zodpovednosť procesné strany, a nie súd, ktorý vykonáva úlohu nestranného arbitra nad zákonnosťou spôsobu obstarania a vykonávania dôkazov.

Úplnosť všetkého zabezpečeného a súdu predloženého dôkazného materiálu potvrdil vyšetrovateľ K. nielen v sprievodnom liste, ale aj priamo na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že predložením aj zostávajúcich záznamov telekomunikačnej prevádzky má súd k dispozícii všetky zabezpečené dôkazné prostriedky a zároveň vylúčil akúkoľvek manipuláciu s nimi. Zdôraznil, že sa jedná o všetky dôkazné prostriedky, ktoré mu boli odovzdané z osobitného policajného odboru zameraného na realizáciu informačno-technických prostriedkov. Absenciu záznamov telekomunikačnej prevádzky a ich prepisov v rámci akcie Gargamel 13 podľa súdu vierohodne odôvodnil nezaznamenaním žiadnych hovorov. Preto súd nemal dôvod pochybovať, že v rámci doplneného dokazovania už boli súdu predložené všetky dôkazné prostriedky zabezpečené vyšetrovacími orgánmi. K tvrdeniam obhajoby o manipulácii s predloženými dôkaznými prostriedkami zo strany polície súd poznamenáva, že vykonaným dokazovaním nebola uvedená námietka preukázaná. Obhajobe pritom nič nebránilo, aby dôkazné prostriedky, voči ktorým mala pochybnosti, predložila na príslušné preskúmanie, ktoré by potvrdilo alebo vyvrátilo prípadné falšovanie, pozmeňovanie alebo inú nedovolenú manipuláciu s nimi. Preto aj s poukazom na výpoveď vo veci činného vyšetrovateľa súd vyhodnotil vznesenú námietku ako nedôvodnú.

Vo vzťahu k námietke čo do neúplnosti prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky, súd poukazuje na ustanovenie § 115 ods. 6 Tr. poriadku, podľa ktorého znenia „ak sa má záznam telekomunikačnej prevádzky použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť, ak to vyhotovený záznam umožňuje, doslovný prepis záznamu, ktorý vyhotoví príslušník Policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie, v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, s uvedením údajov o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania.“ Z uvedenej citácie je zrejmé, že na zachovanie zákonnosti dôkazného prostriedku - záznamu telekomunikačnej prevádzky postačuje predloženie prepisov len v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie. V súlade so znením § 119 Tr. poriadku sa za také považujú skutočnosti dôležité na posúdenie veci samej, teda tie, ktoré sú podstatné na vyslovenie výroku o vine, treste, škode a prípadne iných výrok rozhodnutia vo veci samej. Písomným vyjadrením tvoriacim súčasť zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA zároveň uviedol na správnu mieru spôsob značenia príloh, resp.

prepisov záznamov, ktorým odmietol, že by neboli predložené úplne záznamy telekomunikačnej činnosti. Preto má súd za to, a to aj s poukazom na postup obhajoby, ktorá odmietla na hlavnom pojednávaní oboznamovanie doplnených záznamov telekomunikačnej prevádzky vrátane ich prepisov s odôvodnením, že sa nejedná o skutočnosti podstatné pre trestné konanie, že predloženie prepisov záznamov len vo vzťahu k podstatným okolnostiam prípadu nemôže ísť na ujmu úplnosti a zákonnosti na hlavnom pojednávaní vykonaných informačno-technických prostriedkov, v prvom rade odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por., ktorého zákonná úprava v Tr. poriadku sa primerane vzťahuje aj na obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam podľa § 114 Tr. por. a záznam o sledovaní osôb a vecí podľa § 113 Tr. por.

Pre úplnosť argumentácie týkajúcej sa odôvodnenia zákonnosti zabezpečených dôkazných prostriedkov sa súd musel vysporiadať aj s požiadavkou obhajoby na zbavenie svedka, vyšetrovateľa K., povinnosti mlčanlivosti, s ktorou sa však súd nestotožnil. Spomínaný svedok, ktorý sa z titulu svojej funkcie podieľal na vyšetrovaní prejednávaneho prípadu, sa vo svojej výpovedi nevyjadroval k veci samej, t.j. ku skutkovým okolnostiam prípadu, ani nehodnotil dôkazy, ale svoju výpoveď po poučení zo strany súdu zamerával len na proces a spôsob zabezpečenia dôkazných prostriedkov. Z týchto dôvodov preto súd vykonal jeho výsluch bez potreby zbavenia povinnosti mlčanlivosti.

Za neakceptovateľnú považoval súd obranu obžalovaných požadujúcich, aby vyšetrovacie orgány predložili záznam, ktorý mal byť súčasťou podnetu na začatie trestného stíhania. Ako už vyplýva z povahy tohto úkonu, ide o dôkazný prostriedok vykonaný pred začatím trestného stíhania, čo z neho robí nespôsobilý podklad pre rozhodnutie súdu. Súd zaujal negatívne stanovisko aj k návrhom obžalovaných zabezpečiť záznamy zo stretnutí svedka A. s políciou. Nielen preto, že ako vyplynulo z vyjadrenia polície zo dňa 19.2.2014 prvé stretnutie zo dňa 1.3.2012 sa uskutočnilo ešte pred začatím trestného konania, ale podľa názoru súdu požadované záznamy nemajú výpovednú hodnotu k veci samej. Preto sa súd stotožnil s názorom vyšetrovacích orgánov o nedôvodnosti ich vyhotovenia.

Obhajoba v priebehu konania namietala utajovanie podľa nej skutočností dôležitých pre trestné konanie, konkrétne informácií o pohybe pancierového vozidla a svedka A. dňa 19.9.2012, a to od ranných hodín. V tomto bode má súd za potrebu uviesť nasledovné poznámky. V zásade je neprípustné a je v príkrom rozpore s právom obžalovaných na obhajobu a spravodlivé súdne konanie, aby vyšetrovacie orgány v kontradiktórnom konaní zatajovali im už známe skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozhodovanie o veci, t.j. o vine a treste, resp. podľa okolností prípadu aj o nároku na náhradu škody, inými slovami skutočností dôležitých pre trestné konanie (napr. § 119 Tr. poriadku). S poukazom však na vývojové štádium trestnej činnosti obžalovaných, ktorej sa podľa obžaloby mali dopustiť v štádiu pokusu, je podľa názoru súdu nepodstatné objasnenie dotknutých skutočností. V zmysle obžaloby obžalovaní ešte nezačali ani naplňať znaky konania žalovanej lúpeže, pretože zatiaľ len urobili všetko pre jej prípravu (tzv. nedokonaný pokus trestného činu). Ich konanie v postate spočívalo len v úmyselnom vytváraní podmienok na spáchanie lúpeže a následne už bezprostredne smerovalo k jej spáchaniu. Z toho pohľadu je tak úplne irelevantné, kde sa v čase zadržania obžalovaných pancierové vozidlo so svedkom A. nachádzalo. S poukazom na uvedené preto namietaným postupom vyšetrovacích orgánov, nedošlo k porušeniu práv obžalovaných.

Obhajoba obžalovaných sa vo významnej miere opierala o tvrdenie, že ešte pred zásahom polície upustili od protiprávneho konania, čím zanikla trestnosť skutku. Dôvodom upustenia mala byť hustá premávka na ceste, na ktorej malo dôjsť k prepadu. Súd musí sčasti prisvedčiť ich argumentom, ktoré vyplynuli aj zo zabezpečených dôkazných prostriedkov. Obžalovaní, ako bolo preukázané, si boli v rámci príprav vedomí tohto možného problému. Na druhej strane ako ale vyplynulo zo záznamov zo stretnutí obžalovaného Z. so svedkom A., v skutočnosti bola uvedená okolnosť len dôvodom na odloženie plánovaného prepadu, s čím nie sú spojené následky zániku trestnosti. Pochybnosti vyvoláva aj opis ich oblečenia, ktoré mali na sebe v čase zadržania a stav pripravenosti ich zbraní v čase zásahu polície. V neposlednom rade o nehodnovernosti tejto ich obrany svedčí výpoveď obžalovaného Ing. I. pri rozhodovaní o vzatí do väzby pred sudcom pre prípravné konanie, kde sa priznal k žalovanému skutku, od ktorého chceli upustiť výslovne len z dôvodu ohrozenia života alebo zdravia. Predmetné zistenie je tak v príkrom rozpore s neskôr proklamovaným dôvodom upustenia od konania.

Nastúpeniu beztretnosti obžalovaných tiež bráni fakt, že do zásahu polície neodstránili nebezpečenstvo ohrozujúce chránené záujmy, ktoré vzniklo z nimi podniknutej prípravy, resp. pokusu. Vzhľadom k uvedenému sa súd nemohol stotožniť s prezentovanou obranou obžalovaných.

Pokiaľ ide o zákonnosť súdnych rozhodnutí, a to príkazov na zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky obžalovaných a svedka A., vrátane príkazov na vyhotovenie zvukových záznamov zo stretnutí obžalovaného Z. a svedka A. a príkazov na domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, je potrebné zo strany súdu uviesť, že nie je možné uvedené opatrenia súdu, resp. vyšetrovacích orgánov považovať za nezákonné. Obsahovo všetky opatrenia spĺňajú podmienku preskúmateľnosti dôvodnosti ich vydania ako prostriedku zásahu do súkromia dotknutých osôb, inými slovami či tu boli dostatočné dôvody na takýto zásah, či zásah vykonal na to oprávnený orgán a či bol zásah nevyhnutný. S poukazom na závažnosť prejedávaného prípadu a že príkazy vydal príslušný súd alebo vyšetrovací orgán možno ustáliť, že boli súčasne splnené všetky tri kritéria. Z tohto dôvodu možno preto jednoznačne vylúčiť ich protizákonnosť, čím predstavujú zákonný podklad na zásah do súkromia obžalovaných.

Vykonanými dokazovaním bolo preukázané oslovenie svedka A. obžalovaným Z., ktorý mu prezentoval svoj vážne mienený úmysel s jeho pomocou pripraviť a vykonať lúpež - prepád pancierového vozidla spoločnosti Bonul, s.r.o., ktorej zamestnancom bol oslovený svedok. Potom, čo sa o uvedených skutočnostiach dozvedela polícia, tá v súlade s § 199 ods. 1 a 2 Tr. poriadku začala vo veci trestné stíhanie vydaním uznesenia zo dňa 2.3.2012 pre skutok, ktorého podstata spočívala v úmyselnom vytváraní podmienok na spáchanie trestného činu, ktorý bol v tomto štádiu kvalifikovaný ako príprava zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 13 Tr. zákona. S uvedeným postupom sa možno plne stotožniť, nakoľko sa tým vytvára procesný podklad na zabezpečenie dôkazov, pomocou ktorých sa zisťuje účasť konkrétnych osôb na stíhanom skutku vrátane spôsobu ich konania a ďalších skutočností odôvodňujúcich, že konkrétna osoba spáchala trestný čin (§ 206 ods. 1 Tr. poriadku). Po zabezpečení dôkazov v naznačenom smere vyšetrovacie orgány správne dňa 18.9.2012 vzniesli obvinenie pre skutok právne posudzovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom, ktoré doručili obžalovaným po ich zadržaní dňa 19.9.2012 s upozornením na zmenenú právnu kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Z obsahu oboch uznesení je zrejmé, že je zachovaná totožnosť skutku, ktorá je určovaná účasťou obžalovaných na udalosti z pohľadu podstatných skutkových okolností či už čo do aspoň časti konania alebo aspoň časti následku, a to aj vo vzťahu k neskôr podanej obžalobe. Predmetný procesný postup vyšetrovacích orgánov preto umožňoval zohľadniť aj okolnosti zo dňa 19.9.2012, kedy im bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia spoločne s upozornením na zmenu právnej kvalifikácie, ktorý moment bol jedine procesne spôsobilý zavŕšiť ich posudzované konanie ako jeden skutok, ktorý do dňa 18.9.2012 v dôsledku ukončenia vytvárania podmienok na jeho spáchanie napíňal znaky prípravy na trestný čin (§ 13 Tr. zákona) a dňom 19.9.2012, kedy po vykonaní všetkých možných príprav tzv. číhali na mieste ich zadržania na pancierové vozidlo (t.j. išlo už o konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu) prešlo už do štádia pokusu trestného činu (§ 14 TR. zákona), presnejšie neukončeného pokusu, pretože obžalovaní na prípravu trestného činu vykonali už všetko potrebné a pristúpili už ku konaniu, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu bez toho, aby sa vykonalo celé konanie potrebné na dokonanie trestného činu.

Rozdielnosť konania, ktorým sa napíňa objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294, resp. § 295 Tr. zákona v podobe neoprávneného obstarania a následného držania zbrane alebo streliva oproti konaniu, ktorým sa napíňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona v podobe násillia alebo jeho hrozby vykonaného v úmysle zmocniť sa cudzej veci, vylučuje posudzovať konanie obžalovaných ako jeden skutok vykazujúci znaky viacerých trestných činov, t.j. ako jednočinný súbeh. Vzhľadom k tomu možno preukázané a z časti aj priznané nedovolené nakladanie so zbraňami a strelivom u obžalovaného Z., ktoré sa mu kladie za vinu v bodoch 2 a 3 kvalifikovať ako samostatným skutkom spáchaný pokračovací trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 (strelné zbrane a strelivo) a § 295 (hromadne účinné zbrane) Tr. zákona, ktorého sa dopustil dvoma pokračovacími čiastkovými útokmi uvedenými pod bodom 2 a 3 skutkovej vety. V prvom prípade bol obžalovaný po zásahu polície na mieste činu v Starej Turej zadržaný spolu s ostatnými

spoluobžalovanými pri neoprávnenej držbe zbraní a streliva, ktoré boli priamo určené na spáchanie trestného činu lúpeže. Pri druhom čiastkovom útoku bolo vo vozidle zn. Fiat užívanom obžalovaným zaistené strelivo o počte 303 kusov. Obdobne možno posúdiť konanie obžalovaného L., ktorý sa priznal k spáchania čiastkových útokov pod bodmi 4 a 6 skutkovej vety a zo spáchania čiastkového útoku pod bodom 2 bol usvedčený vykonanými dôkazmi. Všetky tri čiastkové útoky so zohľadnením okolností prípadu predstavujú v súhrne samostatný skutok posudzovaný ako pokračovací trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 a § 295 Tr. zákona. Obžalovaný I. sa priznal k nedovolenej držbe zbraní a streliva, ktoré v celom rozsahu zaistenia zabezpečil on a poskytol na spáchanie trestného činu lúpeže (bod 2). Na toto čiastkové konanie nadväzuje neoprávnená držba streliva zaisteného počas domovej prehliadky v mieste jeho bydliska (bod 5) a ďalšieho streliva objaveného u neho počas osobnej prehliadky (bod 7). Všetky tri čiastkové útoky vo vzťahu k osobe obžalovaného I. predstavujú pokračovací trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 a § 295 Tr. zákona spáchaný samostatným skutkom.

Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav súd tak, že obžalovaní po predchádzajúcej dohode, spôsobom a za použitia neoprávnene zaobstaraných zbraní a streliva uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku ako organizovaná skupina pripravovali a pokúsili sa vykonať lúpež pancierového vozidla, ktoré podľa ich predstáv a požiadaviek malo prevážať minimálne 500.000 €. Uvedený skutok spáchali spoločným konaním, keď v rámci delby ich úloh mali v úmysle s použitím zbraní alebo s použitím hrozby ich použitia zmocniť sa cudzej veci, čím by spôsobili majetkovú škodu veľkého rozsahu.

Bezprostredným motívom konania obžalovaných podľa súdu bola zisťnosť - úmysel získať majetkový prospech za účelom zlepšenia si životnej úrovne.

Konanie obžalovaných bolo vedené priamym úmyslom, nakoľko chcene a vedome porušili záujem na ochrane majetku iného a slobody rozhodovania, vrátane záujmu štátu na regulovaní nakladania so zbraňami a strelivom.

Vzhľadom na spôsob vykonania žalovaných skutkov a ich následkov, motív konania obžalovaných, význam chránených záujmov a výšky hroziacej škody súd vyhodnotil stupeň závažnosti konania obžalovaných ako vyšší než nepatrný.

U všetkých troch obžalovaných je preto s poukazom na vyššie uvedené dôvody neoprávnená držba zbraní a streliva posudzovaná ako samostatný skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zákona, ktorý je odlišný od konania, ktoré bezprostredne smerovalo k použitiu hrozby násillia formou použitia zbraní v úmysle zmocniť sa cudzej veci a ktoré naplnilo znaky obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. spáchaným v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Ohľadom právnej kvalifikácie konania obžalovaných sa súd nestotožnil s obranou obžalovaných, že sa malo jednať len o fingovanú lúpež, ale len o krádež, resp. podvod s poukazom na uistenia svedka A. o minimálne jeho spolupráci. Z vyššie popísaného odôvodnenia jasne vyplynulo, že obžalovaní sa mali zmocniť cudzej peňažnej hotovosti s použitím zbraní alebo hrozbou ich použitia ako prostriedku na prekonaní prípadného odporu. Sami si pritom boli vedomí uvedeného faktu, o čom svedčí prepis zvukovej nahrávky zo stretnutia svedka A. a obžalovaného Z. na č. I. 738 spisu, kde bola výslovná zmienka o organizovanej lúpeži a s ňou spojenou hrozbou trestu až do 25 rokov.

S poukazom na dosiahnutý stupeň zistenia skutkového stavu súd považoval doposiaľ vykonané dokazovanie za postačujúce na jednoznačné usvedčenie páchatelov žalovaného skutku. Preto ďalšie dôkazné návrhy obhajoby týkajúce sa predvolania a vypočutia nových svedkov alebo dopočutia už vypočutých svedkov, a to rodičov svedka A., operatívnych zamestnancov polície, svedka K., svedkyne R., svedkyne M., svedka M., svedka A., svedka K., svedkyne J., svedka - riaditeľa UNICREDIT Bank

v Myjave, prípadne ich konfrontácie so svedkom A., návrhy na skúmanie duševného stavu svedka A., vyžiadanie výpisov hovorov a SMS z označených mobilných telefónnych čísiel alebo nariadenie znaleckého skúmania dôkazných prostriedkov za účelom overenia manipulácie s nimi súd vyhodnotil ako nadbytočné alebo neúčelné nakoľko dospel k záveru, že buď sa jednalo o návrhy dôkazných prostriedkov, ktoré mali slúžiť na objasnenie skutočností, ktoré boli už objasnené pomocou iných dôkazných prostriedkov, resp. o opakované návrhy, ktoré boli už pred tým odmietnuté, alebo o návrhy už technicky nevykonateľné, ako napr. výpisy hovorov alebo SMS, ktoré vzhľadom na uplynutie zákonnej doby ich archivácie mobilným operátorom, resp. pozastavenú účinnosť príslušných zákonných ustanovení rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky už súd nemohol žiadať. K posledne menovaným návrhom týkajúcich sa § 116 Tr. poriadku súd poznamenáva, že v duchu princípu, že v kontradiktórnom konaní dôkazy predkladajú procesné strany a súd ich len hodnotí a vykonáva funkciu arbitra nad zákonnosťou spôsobu ich zaobstarania a vykonávania, bolo právom obhajoby si zabezpečiť požadované dôkazné prostriedky prostredníctvom obžalovaných ako zákazníkov mobilných operátorov.

Obžalovaný Z. bol doteraz 7x priestupkovo riešený pre priestupky na úseku dopravy a proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa odpisu registra trestov bol 3x trestne stíhaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol trestaný. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Obžalovaný L. bol doteraz 3x priestupkovo riešený pre priestupky na úseku dopravy. Podľa odpisu registra trestov 3x súdne trestaný, pričom sa na neho vo všetkých prípadoch hľadí akoby nebol trestaný. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Obžalovaný Ing. I. bol doteraz 4x priestupkovo riešený pre priestupky na úseku dopravy. Podľa odpisu registra trestov 1x súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí akoby nebol trestaný. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadol na účel trestu, na spôsob páchania činu a jeho následky, formu zavinenia, ako aj na pomery páchatel'ov, možnosti ich nápravy, ako aj na pritažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Pri úvahách o uložení trestu súd vychádzal zo zákonnej sadzby vo výmere od 15 rokov do 25 rokov alebo doživotie, ktoré ale v posudzovanom prípade neprichádzalo do úvahy. Spáchania dvoch žalovaných trestných činov spôsobom viacčinného súbehu podmienilo ukladanie úhrnného trestu s použitím asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL. US 106/2011. Nakoľko úhrnný trest je vyjadrením mnohosti trestnej činnosti a môže sa ukladať len pri odsúdení za dva a viac trestných činov, súd pri obžalovaných nemohol brať do úvahy ako pritažujúcu okolnosť spáchania viacerých trestných činov, v opačnom prípade by došlo k dvojnásobnému započítaniu tej istej okolnosti pri ukladaní trestu. Pritom ani u jedného z nich súd nezistil prevahu pritažujúcich okolností. Za daných kritérií bola aj upravená trestná sadzba stále v rozpätí od 15 do 25 rokov, čo zodpovedá zneniu § 41 ods. 2 Tr. zákona.

Obžalovanému Z. vzhľadom na skutkové zistenia súd prisúdil najväčší podiel na spáchaní žalovaných trestných činov. Pri jeho osobe súd vzhľadom na zahladenie predchádzajúcich odsúdení nezistil prítomnosť pritažujúcich ani poľahčujúcich okolností. Jeho predchádzajúci spôsob života ho však staval do pozície najnebezpečnejšieho z obžalovaných. Preto s prihliadnutím na už aj tak dosť vysokú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov nepodmienečne majúci za to, že sa tým naplní účel trestu z pohľadu tak generálnej ako aj individuálnej prevencie, a na jeho výkon bol zaradený do maximálneho stupňa stráženia za spáchanie obzvlášť závažného zločinu. Súčasne mu uložil trest prepadnutia veci určených na spáchanie žalovaného skutku a primeraný ochranný dohľad tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

U obžalovaného Lízalu bol zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (viedol riadny spôsob života) pri absencii pritažujúcich okolností. Ako obžalovanému s druhým najväčším podielom na spáchaní žalovaných skutkov (v porovnaní s obžalovaným Z.), ktorý z pohľadu hodnotenia jeho osoby sa tiež javí ako osoba so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, preto mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov nepodmienečne, ktorý podľa názoru súdu spĺňa všetky požiadavky kladené na zákonný a primeraný trest. Na jeho výkon bol obžalovaný zaradený do maximálneho stupňa stráženia

za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, vrátane trestu prepadnutia veci určených na spáchanie žalovaných skutkov a ochranný dohľad tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Čo sa týka obžalovaného Ing. I., i u neho súd zistil prevahu ale už viacerých poľahčujúcich okolností (viedol riadny spôsob života a napomáhal objasňovať trestnú činnosť) bez prirážajúcich okolností. Súdu sa tiež javil ako najmenej konfliktná a narušená osoba spomedzi obžalovaných, ktorý svojou výpoveďou ešte z prípravného konania značnou mierou prispel k objasneniu prípadu, na spáchaní ktorého sa z pohľadu jeho organizovania podieľal podľa súdu najmenšou mierou. A nakoľko žalované skutky dospeli len do štádia nedokončeného pokusu, je súd pri zohľadnení všetkých vymenovaných okolností toho názoru, že použitie zákonnej trestnej sadzby by bolo v jeho prípade neprimerane prísne. Preto súd pristúpil k mimoriadnemu opatreniu a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby vo výmere 13 rokov nepodmienečne, ktorý považuje za primeraný a postačujúci na splnenie účelu, ktorý sa trestom sleduje. Z dôvodu odsúdenia za obzvlášť závažný zločin bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. U veci určených na spáchanie žalovaných skutkov súd vyslovil trest ich prepadnutia. Súčasne obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Uvedené tresty a opatrenie v ich súhrne súd považuje za zákonné a primerané z pohľadu naplnenia ich účelu.

O nároku na náhradu škody súd nerozhodoval z dôvodu, že poškodená spoločnosť si nárok na náhradu škody neuplatnila.

Obžalovaní 1) U. Z., 2) O. L. a 3) V. I. v bode 1/

- sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k použitiu proti inému hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť škodu veľkého rozsahu závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou a ako organizovaná skupina, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

Obžalovaní 1) U. Z. v bodoch 2/ a 3/ , obžalovaný 2) O. L. v bodoch 2/, 4/ a 6/ a obžalovaný 3) Ing. V. I. v bodoch 2/, 5/ a 7/

- si bez povolenia sebe zadovážili, držali a prechovávali strelivo, strelné zbrane a hromadne účinné zbrane, pričom tak konali z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde

Trenčín do 15 dní odo dňa jeho oznámenia.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.